

การบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย
อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง

The Executive Administration According to the Principle of
Brahmavihara Dahmma of Bankhai Municipality District, Bankhai
District, Rayong Province

จักรพงษ์ มงคลชัยฤกษ์*

Chakrapong Mongkhonchaaruek

Received: February 13, 2019 Revised: May 18, 2019 Accepted: May 30, 2019

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงานหลักพรหมวิหารธรรมของประชาชนในการบริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง การศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD.) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของ ผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านมูทิตามีระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านกรุณา และที่อยู่ในระดับสุดท้าย คือ

* คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Social Sciences
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ด้านเมตตา ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยองโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง แตกต่างกัน และประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่างกัน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยองโดย ด้านเมตตา คือการกำหนดนโยบายยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านกรุณา คือการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนยังดำเนินการอย่างล่าช้า ด้านมุทิตา คือ การเอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้องจำนวน ด้านอุเบกขา คือ การเลือกปฏิบัติต่อประชาชนผู้รับบริการ ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ด้านเมตตา ผู้บริหารและประชาชนชนสร้างร่วมมือกันในการแก้ปัญหาของสังคม ด้านกรุณา คือ จัดศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ และดำเนินการแก้ไขทันที ด้านมุทิตาคือ สร้างจิตสำนึกการให้บริการสาธารณะ ด้านอุเบกขา คือ ควรให้บริการกับประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารงาน, หลักพรหมวิหารธรรม, เทศบาลตำบล

Abstract

The objectives of this research were : 1) to study the executive administration according to the principle of Brahmaghara Dhamma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province, 2) to study the comparison of the people opinions to executive administration according to the principle of Brahmaghara Dhamma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province, 3) to study the problems, obstacles and suggestions about the executive administration according to the principle of Brahmaghara Dhamma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province. It was the mixed research method between the quantitative research was the survey research from the questionnaire and the qualitative research was from in-depth interview from key informant to support the quantitative research. The statistics were used for the data analysis through frequency, percentage, mean, standard deviation (S.D) , T-test , F-test , One-way Analysis of Variance and Least Significant Difference : LSD., and using the content analysis technique. **The findings of the research as follows :**

1. The executive administration according to the principle of Brahnavihara Dahmma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province, It was a good level for overall. When considered in each side found that the sympathetic joy, compassion, neutrality and loving kindness respectively.

2. The findings of opinions comparison of the people to executive administration according to the principle of Brahnavihara Dahmma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province, classified by personal data such as gender, age, level of education , and income , and found that the people who had the difference of gender, had the opinions to executive administration according to the principle of Brahnavihara Dahmma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province differently. However, the people who had the differences of age, level of education and income per month, had the opinions to executive administration according to the principle of Brahnavihara Dahmma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province indifferently.

3. The problems, obstacles and suggestions about executive administration according to the principle of Brahnavihara Dahmma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province , for the loving kindness to set up the policy was not respond the demand of the people, for the compassion was to solve the problems of the people very slowly, for the sympathetic joy was facilitated to group of friends, and the neutrality was to have the bias to serve the people.

Suggestions about executive administration according to the principle of Brahnavihara Dahmma of Bankhai municipality district, Bankhai district, Rayong province , for the loving kindness that executive and people should create the harmony to solve the social problem. For the compassion is to set up the campaigning center and solve the problem immediately. For the sympathetic joy is to create the public consciousness for people service. For the neutrality is to serve the people equally.

Keyword: Administration, Brahnavihara,Dhamma, Sub-District,Municipal

บทนำ (Introduction)

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งความพึงพอใจของประชาชนเป็นหลัก และสิ่งที่ต้องมุ่งเน้นอย่างเต็มที่ คือ การ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” ให้ประชาชน

โดยผู้บริหาร (Administrator) คือ ผู้ที่ทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยผู้อื่นหรืออาศัยความร่วมมือจากผู้อื่น (Get Things Done through Others) โดยนำหลักการบริหาร (Administrative Theory) ซึ่งสามารถใช้ได้กับการบริหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญ เกี่ยวกับการบริหาร (Management Functions) ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร 5 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) การควบคุม (Controlling) และยังมีผู้นำแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารที่เรียกว่า “PAMS-POSDCoRB” ใน 11 ขั้นตอน โดยนำ POSDCoRB มาพัฒนาปรับเปลี่ยนให้สมบูรณ์เพิ่มขึ้น โดยเพิ่มการบริหารนโยบาย (Policy) การบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority) การบริหารจริยธรรม (Morality) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting)

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่จำเป็นและมีความสำคัญในทางการเมืองการปกครองตามระบบประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนได้รับความสุข ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต (Well Being) อีกทั้งเป็นรากฐานในการสร้างความมั่นคงของชาติ (National Security) และเพื่อเป็นการลดภาระของรัฐบาลโดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพื่อการสนองตอบต่อความต้องการของชุมชน จะได้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และตรงกับความต้องการของชุมชนนั้นๆ จึงเป็นผลให้การปกครองท้องถิ่นมีบทบาทและความสำคัญเกิดขึ้น

เทศบาลตำบลบ้านค่ายเป็นหน่วยงานหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ดูแลพื้นที่ในเขตเมือง มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นทบวงการเมืองตามกฎหมายที่ได้บัญญัติในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 เทศบาลตำบลบ้านค่ายตั้งอยู่ห่างจากจังหวัดระยองประมาณ 11 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ 2.62 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันแบ่งการปกครองเป็น 6 หมู่บ้าน คือหมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 6 บางส่วนของตำบลบ้านค่าย และหมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 6 บางส่วนของตำบลหนองละลอก ที่ประกอบไปด้วย ชุมชนบ้านโคกคลอง ชุมชนบ้านคลองน้ำจืด ชุมชนบ้านพานิธิศ และชุมชนบ้านสามแยก มีประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จำนวนประมาณ 4,100 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายเป็นหลัก ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนน้อย มีพื้นที่ทางการเกษตรประมาณ 372 ไร่ การกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านค่ายเป็นไปตามมาตราที่ 50 คือ (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ (3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ (8) บำรุงศิลป ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล ฝ่ายบริหารที่เป็นหน่วยงานหลักของเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดวิสัยทัศน์เมื่อ

กำหนดแล้ว ฝ่ายประจำหรือสำนักงานปลัดจะเป็นหน่วยงานหน่วยงานที่นำวิสัยทัศน์ดังกล่าวไปปฏิบัติให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติ โดยฝ่ายต่างๆจะนำวิสัยทัศน์ไปกำหนดไว้ในแผนงาน/โครงการของแต่ละฝ่าย

แนวคิดเกี่ยวกับผู้บริหารในทางพระพุทธศาสนา กล่าวถึง “ผู้นำหรือผู้บริหาร คือ ผู้ที่มีคุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ ความสามารถของบุคคล ที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกันและพากันไปสู่จุดหมายที่ดีงาม พุทธองค์ตรัสไว้ในโคปาลสูตร โดยการเปรียบเทียบฝูงโคและโคจำฝูงเกี่ยวกับผู้บริหารหรือนำตลอดถึงผู้ตามไว้ว่า เหมือนหัวหน้าฝูงวางน้ำไปสู่ฝั่งตรงกันข้ามหากโคหัวหน้าฝูงวางน้ำไปตรง ฝูงโคทั้งหลายก็ตรงตามกัน และประสบกับความปลอดภัย หากโคหัวหน้าฝูงพาวางไป โคทั้งฝูงที่ติดตามย่อมจะดำเนินไป และประสบกับความลำบากฉันทใด ในหมู่มนุษย์ก็ฉันทนั้น บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นใหญ่ หรือเป็นผู้นำหากมีคุณธรรมในการดำเนินชีวิตหรือในการปกครองแล้ว ผู้ตามย่อมจะเดินตามแบบของผู้นำด้วยดี และประสบกับความปลอดภัย หากว่าผู้นำ หรือหัวหน้าไม่ประกอบด้วยคุณธรรมในการดำเนินชีวิตหรือในการปกครองแล้ว ผู้ตามย่อมจะดำเนินไปตาม และประสบกับความลำบาก ฉันทนั้น”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research objectives)

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานหลักพรหมวิหารธรรมของประชาชนในการบริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีการดำเนินวิจัย (Research Method)

รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง”การบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย จังหวัดระยอง” ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยการใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลัก ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง”การบริหารงานตามหลักพรหมวิหารธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านค่าย จังหวัดระยอง”

ก.เชิงปริมาณ

1.ประชาชนที่อาศัยอยู่ในการปกครองของเทศบาลตำบลบ้านค่าย จังหวัดระยอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

-การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

- 1.นำแบบสอบถามทั้งหมดไปตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง
- 2.ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์

- สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ (Frequency)และค่าร้อยละ(Percentage)
- 2) ระดับความคิดเห็นจากการสอบถามของประชาชนที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สถิติการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย(Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (StandardDeviation)

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลบ้านค่าย จังหวัดระยองมีจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 4,100 คน เป็นร้อยละ 36.20 และน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีสูงกว่า 20,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2

1. ด้านเมตตาแก่คนในชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.97, S.D. =.763) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บริการประชาชนเสมอ อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.04, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ ผู้บริหารปรารถนาให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = 0.62) และที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารยินดีให้ความกระจ่างต่อทุกข้อสงสัยของประชาชน ($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.83)

2.ด้านกรุณาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00 S.D. = 0.77) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารกระตุ้นและชักจูงให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ($\bar{X}$ = 4.08, S.D. = 0.72) รองลงมาคือ ผู้บริหารให้คำแนะนำการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.06S.D. = 0.71) และที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือผู้บริหารเสียสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน ($\bar{X}$ = 3.87, S.D. = 0.79)

3.ด้านมุทิตาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = 0.82) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารมีความยินดีในเมื่อประชาชนอยู่ดีมีสุข อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X}$ = 2.15, S.D. = 0.72) รองลงมาคือผู้บริหารดำเนินการใดๆเพื่อมุ่งเน้นถึงประโยชน์สุขของส่วนร่วมมากกว่าส่วนตน ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = 0.89) และที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือผู้บริหารมีภาวะของจิตใจที่ดี มีความบันเทิงยินดีในเมื่อผู้อื่นได้รับความสุขความเจริญ ($\bar{X}$ = 3.89, S.D. = 0.68)

4. ด้านอุเบกขาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.89, S.D. = 0.89) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารไม่ลู่แก่อำนาจไม่เหิมเกริมซ้ำเติมผู้อื่นเพราะตนอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.04, S.D. = 1.00) รองลงมาคือ ผู้บริหารตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = 0.78) และที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารเป็นผู้ที่ควบคุมอารมณ์ได้ดีเสมอ ($\bar{X}$ = 3.69, S.D. = 1.03)

เอกสารอ้างอิง (References)

- กมล รักสวน. (2532). *ภาวะผู้นำ*. เชียงใหม่: ภาควิชาการพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- กิตติทัศน์ ผกาทอง. (2551). *ภาวะผู้นำตามแนวพุทธ*. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- แก้ว ชิตตะขบ. (2547). *รวมวิทยารธรรมศึกษาขั้นตรี (ตามหลักสูตรของสนามหลวงแผนกธรรม พ.ศ.2546)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- โกวิท พวงงาม, และ อลงกรณ์ อรรคแสง. (2547). *คู่มือมติใหม่องค์การปกครองท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชน*. กรุงเทพมหานคร: เสนาธรรม.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2553). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ศพรันตีงเซ็นเตอร์ อนุรักษ์สุตา วิจิตรจามรี. *การสื่อสารในองค์การ*. กรุงเทพมหานคร.
- दनัย ไชโยธา. (2544). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเอส พรินติ้งเฮาส์
- ธงชัย สันติวงษ์. (2546). *องค์การและการบริหาร*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.